

Nr 81.

Av herr **Birke m. fl.**, om utredning angående effektiva åtgärder mot tillgrepp av motorfordon.

Inför den alltjämt fortgående ökningen av antalet olovliga tillgrepp av motorfordon har en mycket utbredd opinion på olika sätt givit uttryck åt sitt missnöje. Kritiken utgår från det för alla uppenbara resultatet av samhällets kamp mot biltjuvarna och riktas inte bara mot det led i denna kamp som ankommer på de lagstiftande myndigheterna utan även mot polismaktens resurser, domstolarnas praxis och sanktionernas utformning vare sig fråga är om ungdomsvård eller kriminalvård i frihet eller fångvård eller den ekonomiska gottgörelsen för tillfogad skada.

Då antalet tillgrepp av motorfordon alltjämt fortsätter att stiga, kan icke riksdagen längre undandraga sig att taga ställning till frågan om den vill godtaga den nuvarande situationen eller om den önskar vidtaga någon åtgärd på detta område. Skulle riksdagen till äventyrs stanna för det första alternativet riskerar den uppenbarligen att i en allvarlig fråga fjärma sig från den ansvarskännande opinionens uppfattning om vad samhällets bästa kräver.

För en ytterligare belysning av problemets räckvidd hänvisas till den interpellation i frågan, herr Birke väckte i andra kammaren 17/10 1949 (andra kammarens protokoll nr 24: 7).

Debatten kring detta problem, sådan den förts i dags- och fackpressen, i riksdagen och inför andra församlingar, har onekligen gjort det tydligt, att så länge man endast håller sig till någon viss detaljfråga, når man icke något positivt resultat. Oftast mötas nämligen de särskilda uppslagen rörande någon viss del av problemkomplexet av den invändningen att en reform på just det avsnittet inte kan avhjälpa svårigheterna. Detaljfrågan måste ses i det större sammanhanget o. s. v.

Den enda möjligheten att förhindra att en lösning av bilstöldsfrågan ytterligare förhalas synes därför vara att man genast tar itu med hela frågan; lämpligen genom att en allsidigt sammansatt kommitté får göra en snabbinventering av de möjligheter som finnas för att sanera förhållandena på detta område. En sådan kommitté bör bland annat inrymma representanter för motororganisationerna, försäkringsgivarna och polismakten samt kriminalteknisk och straffrättslig expertis.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om en allsidig utredning rörande möjligheterna att få till stånd effektiva åtgärder mot tillgrepp av motorfordon.

Stockholm den 19 januari 1950.

E. Birke.

Karin Wetterström.

T. G. v. Seth.

P. Hj. Fagerholm.

Eric Nilsson.

James I. A. Dickson.

C. Oscar Nolin.

Nr 82.

Av herr **Nolin m. fl.**, *angående enhetliga taxebestämmelser för telefonsamtal och postbefordran inom en och samma kommun.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 71.)

Stockholm den 19 januari 1950.

C. Oscar Nolin.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

Alarik Hagård.

Albert Larsson.

Ernst V. Staxäng.

Eric Nilsson,
Svalöv.

T. G. v. Seth.